

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csr/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816897515
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7816897515.6

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobkyne C. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. L. XX, zast. JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Zámocká 26, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť z a m i e t a .
- II. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania o sťažnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením č.k. 4Csr/1/2016 - 144 zo dňa 17.01. 2019 súd určil výšku náhrady trov konania (aj odvolacieho) žalobkyne proti žalovanému sumou 981,00 Eur a žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania (aj odvolacieho) vo výške 981,00 Eur do 15 dní od doručenia tohto uznesenia, k rukám právneho zástupcu žalobkyne. Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník, s poučením o možnosti podať sťažnosť.

2. Žalovaný dňa 04.02. 2019 podal na súd 1. inštancie sťažnosť, kde uviedol že nesúhlasí s uplatnenou náhradou trov právneho zastúpenia a trovy považuje za neprimerane vysoké z nasledovných dôvodov: Podľa ust. § 251 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.“ Podľa ust. § 257 CSP „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“ Podľa ust. § 264 ods. 1 CSP „Ak možno hodnotu nárokov alebo hodnotu, ktorá má byť základom na výpočet súdneho poplatku zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojho odhadu.“ Podľa ust. § 264 ods. 2 CSP „Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak hodnotu podľa odseku 1 síce možno zistiť znaleckým posudkom avšak náklady na jeho vypracovanie sú v zjavnom nepomere k predmetu sporu...“ Vo vyššie uvedených ustanoveniach CSP je vyjadrená záujmová zásada a zásada proporcionality medzi výškou vymáhanej čiastky a trovami konania. Uvedené ustanovenia vychádzajú z niekoľkých koncepčných zmien oproti úprave trov konania zakotvenej v zákone č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorých cieľom je len zjednodušenie a zefektívnenie predchádzajúcej právnej úpravy. Zásada proporcionality vyjadrená v ust. § 150 ods. 1 OSP podľa ktorého „Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.“ je aplikovateľná aj za účinnosti novej právnej úpravy zakotvenej v CSP. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. mája 2014, sp. zn.: I. ÚS 759/2013-20 v ktorom konštatoval, že „ustanovenie § 150 ods. 2 OSP je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou ponechávajúcou na zvážení súdu, či trovy konania sú voči uplatnenej pohľadávke neprimerané, resp. čo vôbec pod neprimeranosťou treba rozumieť. Ide teda o také ustanovenia, ktoré dáva relatívne široké medze pre sudcovské uváženie, resp. sudcovský

zmysel pre spravodlivosť.“ Žalovaný má za to, že napriek tomu, že CSP explicitne neustanovuje vyššie vyjadrený právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky je potrebné ho rešpektovať a aplikovať aj na predmetné 3 konanie v súlade s čl. 2 CSP podľa ktorého „Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít...“ Žalovaný má za to, že napriek čiastočnej zmene právnej úpravy týkajúcej sa náhrady trov konania, vyššie uvedené právne zásady týkajúce sa rozhodovania o trovách spolu s predmetnou judikatúrou je nevyhnutné aj za súčasného právneho stavu aplikovať a rešpektovať, pretože zmeny úpravy náhrady a platenia trov v CSP podľa dôvodovej správy k CSP tieto inštitúty len systémovo zjednodušujú a prispôsobujú charakteru sporového konania.

Cieľom súdneho konania má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska odmeny advokáta. Žalovanému sa javí ako neúčelné uplatnenie si trov právneho zastúpenia za úkony v priznanom rozsahu za ich vykonanie, navyše s ohľadom na právnu aj skutkovú jednoduchosť predmetu konania. Žalovaný má zároveň za to, že preskúmaním účelnosti uplatneného nároku v tejto časti sa tunajší súd opomenul zaoberať. Žalovaný ďalej poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 4 M Cdo 21/2009 zo dňa 25.02.2010, v ktorom sa konštatuje, že „súd rozhodujúci o trovách je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom konania v spore. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje medze. Je preto potrebné rozlišovať medzi právom účastníka na právnu pomoc a nárokom na náhradu trov konania za poskytnutú právnu pomoc. Trovy konania potrebné na účelné vynaloženie alebo na ochranu práv sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie trov treba posudzovať samostatne.“ „Neprimeranosťou nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale vôbec aj vznik trov konania, ktorých vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný“ (Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn.: 7Co/347/2015 zo dňa 31.03.2016) Pre odôvodnenie rozhodnutia súdneho úradníka platia rovnaké kritéria ako pre rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania. Z odôvodnenia musí byť zrejmé a preskúmateľné, ako súdny úradník vyhodnotil účelnosť vynaložených trov. Je potrebné vyzdvihnúť skutočnosť, že práve účelnosť vynaložených nákladov je podmienkou ich priznania. Súdu prináleží hodnotiť ako kritérium pre ich priznanie účelnosť, resp. nevyhnutnosť v spojitosti s uplatňovaním práv a obranou strany sporu. Táto otázka je predmetom úvahy súdu, ktorá musí byť vždy dostatočným spôsobom odôvodnená. Žalovaný má za to, že tunajší súd Uznesením bez potrebného odôvodnenia Žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 981,00 EUR, pričom tunajší súd sa pri jeho vyčíslení žiadnym spôsobom v odôvodnení predmetného Uznesenia nevysporiadal s otázkou účelnosti ich vynaloženia. Žalovaný má v kontexte vyššie uvedeného zároveň za to, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v takýchto právnych a skutkovo nenáročných veciach nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania 4 advokátom v súdnom konaní. Žalobca sa síce mohol dať zastupovať v civilnom konaní advokátom, avšak trovy s tým spojené nemožno považovať za trovy účelné.

3. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

4. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

5. Podľa § 250 ods. 1/, 2/ CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

6. Právna zástupkyňa žalobkyne sa k sťažnosti nevyjadrila.

7. Súd má zato, že v uznesení č.k. 4Csr/1/2016 - 144 zo dňa 17.01. 2019 je správne vyčíslená výška trov, ktorú má žalovaný zaplatiť žalobkyňi. Vyšší súdny úradník k sťažnosti uviedol, že pri rozhodovaní o výške náhrady trov žalobkyne posudzoval realizáciu toho - ktorého úkonu jednotlivito a s primeranou citlivosťou vo vzťahu práve k princípu účelnosti trov vynaložených žalobkyňou v danom spore, pričom každý z úkonov, za ktorý si žalobkyňa uplatnila odmenu a k nemu sa viažucu náhradu hotových výdavkov, vnímal za plne opodstatnený.

8. Súd preto sťažnosť žalovaného zamietol.

9. O trovách sťažnostného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobkyni, ktorá mala v konaní plný úspech, trovy sťažnostného konania nevznikli a žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal, nevzniklo právo na náhradu trov sťažnostného konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.